Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав)

28 май 2020 година*

„Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявки за фигуративни марки на Европейския съюз „We IntelliGence the World“, „currencymachineassistant“, „robodealer“, „currencyassistant“, „tradingcurrencyassistant“, „CKPL“, „moneypersonalassistant“, „moneyassistant“, „currencypersonalassistant“, „CNTX Trading“, „AIdealer“ и „CNTX“ — По-ранни фигуративни марки на Европейския съюз и на Обединеното кралство, изобразяващи два преплетени кръга или два застъпващи се диска — Спиране на производството — Член 71, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625“

По дела T-84/19 и T-88/19—T-98/19

Cinkciarz.pl sp. z o.o., установено в Жельона Гура (Полша), за което се явяват E. Skrzydło-Tefelska и K. Gajek, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), за която се явяват A. Söder и H. O'Neill, в качеството на представители,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд, е

MasterCard International, Inc., установено в Ню Йорк, Ню Йорк (Съединени щати), за което се явяват J. Olsen, B. Hitchens, P. Andreottola, solicitors, G. Tritton и A. Muir Wood, barristers,

с предмет дванадесет жалби срещу решенията на втори апелативен състав на EUIPO от 7 декември 2018 г. (преписки R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 и R 1064/2018-2) относно производства по възражение между MasterCard International и Cinkciarz.pl,

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав),

състоящ се от: J. Svenningsen (докладчик), председател, R. Barents и C. Mac Eochaidh, съдии,

секретар: A. Juhász-Tóth, администратор,

предвид жалбите, подадени в секретариата на Общия съд на 12, 13 и 14 февруари 2019 г.,

* Език на производството: английски.

предвид писмените отговори на EUIPO, подадени в секретариата на Общия съд на 21 май 2019 г.,

предвид писмените отговори, подадени от встъпилата страна в секретариата на Общия съд на 17 май 2019 г.,

предвид решението от 10 април 2019 г. за съединяване на дела T-84/19 и T-88/19—T-98/19 за целите на писмената и евентуалната устна фаза на производството,

предвид промяната в съставите на Общия съд,

след съдебното заседание от 17 декември 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства по споровете

1 В периода между 16 март и 25 април 2016 г. жалбоподателят, Cinkciarz.pl sp. z o.o., подава в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) дванадесет заявки за регистрация на марка на Европейския съюз на основание на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1), изменен (заменен с Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).

2 Марките, чиято регистрация се иска (наричани по-нататък „заявените марки“), са следните фигуративни знаци:

– по дело T-84/19:

– по дело T-88/19:

– по дело T-89/19:

– по дело T-90/19:

– по дело T-91/19:

– по дело T-92/19:

– по дело T-93/19:

– по дело T-94/19:

– по дело T-95/19:

– по дело T-96/19:

– по дело T-97/19:

– по дело T-98/19:

3 Стоките и услугите, за които са поискани посочените регистрации, спадат към класове 9 и 36,

както и според случая — клас 41 (заявени марки, разглеждани по дела T-92/19, T-96/19 и T-98/19) или клас 45 (заявени марки, разглеждани по дела T-84/19, T-88/19—T-91/19, T-93/19—T-95/19 и T-97/19) по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба от 15 юни 1957 г. относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки.

4 Заявките за марки на Европейския съюз са публикувани в Бюлетин на марките на Европейския съюз, според случая, или на 19 май, или на 14 юли 2016 г.

5 Преди това, а именно на 15 март 2015 г., жалбоподателят подава друга заявка за регистрация на марка на Европейския съюз относно следния фигуративен знак (наричана по-нататък „изцяло фигуративната марка „€$“):

6 Изцяло фигуративната марка „€$“ съответства точно на фигуративния елемент на четирите заявени марки, разглеждани по дела T-84/19, T-92/19, T-96/19 и T-98/19, а свързаната с нея заявка за регистрация на марката се отнася до стоки и услуги от същите класове като обхванатите от тези четири заявени марки. Заявката за регистрация на изцяло фигуративната марка „€$“ е отхвърлена от проверителя, чието решение е потвърдено от апелативния състав. Решението на последния обаче е отменено с решение от 8 март 2018 г., Cinkciarz.pl/EUIPO (€$) (T-665/16, непубликувано, EU:T:2018:125), а делото е върнато на първи апелативен състав (преписка R 1345/2018-1).

7 На 12 август 2016 г. встъпилата страна, Mastercard International, Inc., подава възражение срещу регистрацията на дванадесетте заявени марки на основание член 41 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 46 от Регламент 2017/1001) за всички стоки и услуги, обозначени с всяка от тях.

8 Възраженията се основават по-специално на седем марки на Европейския съюз и на една марка на Обединеното кралство.

9 Сред седемте марки на Европейския съюз са следните три марки:

– възпроизведената по-долу фигуративна марка на Европейския съюз № 9835869, обозначаваща стоки и услуги, спадащи по-специално към класове 9 и 36 (наричана по-нататък „преплетените кръгове“):

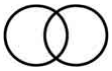

– възпроизведената по-долу фигуративна марка на Европейския съюз № 2988533 в черно и бяло, обозначаваща стоки и услуги, спадащи по-конкретно към класове 9, 36, 41 и 45 (наричана по-нататък „дисковете в черно и бяло“):

– възпроизведената по-долу фигуративна марка на Европейския съюз № 9812538 в червен оранжев и в светло оранжев цвят, обозначаваща стоки и услуги, спадащи по-специално към класове 9, 36, 41 и 45 (наричана по-нататък „дисковете в червено и оранжево“):

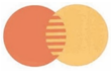

10 В подкрепа на възражението са изложени по-конкретно основанията по член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент 2017/1001).

11 На 5 май 2017 г. жалбоподателят подава искания за обявяване на недействителност на двете по-ранни марки в черно и бяло, посочени в първите две тирета на точка 9 по-горе (преплетените кръгове и дисковете в черно и бяло, наричани по-нататък заедно „по-ранните марки в черно и бяло“).

12 С дванадесет решения, постановени на 27 март, 10 и 11 април 2018 г., отделът по споровете отхвърля изцяло възраженията. В рамките на своя анализ той най-напред взема предвид, що се отнася до марките, на които е направено позоваване в подкрепа на възражението, марката, изобразяваща два диска в черно и бяло, и приема, че конфликтните знаци не са сходни. След това апелативният състав разширява извода си и по отношение на другите по-ранни марки, по аргумент на по-силното основание, с мотива че тези други марки не представляват съчетание на бели и черни дискове, характеризиращи фигуративния елемент на заявените марки. Предвид липсата на сходство между конфликтните знаци отделът по споровете приема, че не е необходимо да се изчаква изхода от производството за обявяване на недействителност във връзка с по-ранната марка, изобразяваща два диска в черно и бяло.

13 На 29 май и 7 юни 2018 г. встъпилата страна подава пред EUIPO жалби на основание членове 66 и 71 от Регламент 2017/1001 срещу всички решения на отдела по споровете.

14 С решения от 7 декември 2018 г. (наричани по-нататък „обжалваните решения“), след като разглежда служебно въпроса за спирането на производствата поради наличието на паралелни висящи производства, образувани по искания за обявяване на недействителност на двете по-ранни марки в черно и бяло, както и относно регистрацията на изцяло фигуративната марка „€$“, втори апелативен състав на EUIPO уважава тези жалби.

15 По-специално апелативният състав приема, че отделът по споровете е допуснал грешка, като не е определил кръга на съответните потребители, който самият той определя в зависимост от съответните различни класове стоки или услуги в конкретния случай.

16 Освен това във всички обжалвани решения, с изключение на обжалваното по дело T-96/19 (решение R 986/2018-2) (наричани по-нататък „първите единадесет обжалвани решения“), апелативният състав, също както отделът по споровете, решава да извърши сравнение на конфликтните знаци, като се основава на марката на Европейския съюз, представляваща два диска в черно и бяло, разглеждана като една от двете най-благоприятни за встъпилата страна по-ранни марки (другата е по-ранната марка, изобразяваща два преплетени кръгове). В резултат на това сравнение той приема, за разлика от отдела по споровете, че посочените знаци имат ниска степен на сходство във визуално отношение.

17 В обжалваното решение в рамките на дело T-96/19 (наричано по-нататък „дванадесетото обжалвано решение“) апелативният състав решава да основе анализа си на марката на Европейския съюз, изобразяваща два диска в червено и оранжево, с мотива че за по-ранните марки в черно и бяло са подадени искания за обявяване на недействителност. В това решение той приема също, че сравняваните по това дело знаци имат ниска степен на сходство във визуално отношение.

18 Предвид наличието на сходство между конфликтните знаци апелативният състав приема, че е необходимо да се прави сравнение на разглежданите стоки и услуги и да се разглеждат твърденията на встъпилата страна относно ясно изразения отличителен характер на по-ранните марки. В това отношение в първите единадесет обжалвани решения той подчертава, че този въпрос може да играе решаваща роля, при положение че възражението е основано на няколко предходни права „и че някои [от тези предходни права] (дори всички) [и заявената в конкретния случай марка] могат да се считат за сходни в малка степен […] доколкото те се състоят от два кръга, които се застъпват, имат еднакъв размер и са разположени хоризонтално“. Поради същата причина, свързана с наличието на сходство между посочените знаци, апелативният състав също приема, че е необходимо да се разгледа основанието за възражение, посочено в член 8, параграф 5 от Регламент 2017/1001.

19 Вследствие на това, след като отменя решенията на отдела по споровете, апелативният състав му връща преписките. Въпреки това в първите единадесет обжалвани решения той „препоръчва [на отдела по споровете] да спре производството по възражение до постановяването на правнообвързващо окончателно решение относно действителността на [по-ранни права, на които се е основал отделът по споровете и самият апелативен състав]“ и в дванадесетото обжалвано решение приканва „отдела по споровете [да] вземе предвид висящото производство за обявяване на недействителност срещу регистрацията на [по-ранните] марки в [черно и бяло]“. Освен това втора препоръка за спиране е включена в обжалваните решения по дела T-84/19, T-92/19, T-96/19 и T-98/19, предвид окончателното решение, което следва да бъде постановено в производството относно регистрацията на изцяло фигуративната марка „€$“(вж. т. 27—33 по-долу).

Искания на страните

20 Жалбоподателят моли Общия съд:

– да отмени обжалваните решения,

– да осъди EUIPO и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски, включително направените в производството пред EUIPO.

21 EUIPO и встъпилата страна молят Общия съд:

– да отхвърли жалбите,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

22 Съгласно член 68 от Процедурния правилник на Общия съд поради връзката помежду им две или повече дела с еднакъв предмет могат във всеки един момент, служебно или по искане на една от главните страни, да бъдат съединени за целите, алтернативно или кумулативно, на писмената или устната фаза на производството или на съдебния акт, с който се слага край на производството.

23 С оглед на исканията на жалбоподателя за съединяване на настоящите дела и след изслушване на другите страни с решение от 10 април 2019 г. делата са съединени, на първо време, за целите на писмената и евентуалната устна фаза на производството.

24 Общият съд счита, че е уместно да съедини настоящите дела и за целите на съдебния акт, с който се слага край на производството.

25 В подкрепа на жалбите си жалбоподателят изтъква четири основания, съответно по всяко от делата:

– първото, нарушение на член 71, параграф 1, буква а) от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията от 5 март 2018 година за допълнение на Регламент 2017/1001 и за отмяна на Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430 (ОВ L 104, 2018 г., стр. 1) във връзка с член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“),

– второто, нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент 2017/1001 във връзка с член 41, параграф 2 от Хартата,

– третото, нарушение на принципите на равно третиране и на добра администрация, и

– четвъртото, нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент 2017/1001.

По първото основание по всяко дело, както и по първата част на второто основание по дело T-96/19 и третата част на второто основание по всички дела с изключение на дело T-96/19

26 С първото основание по всяко дело, както и с първата част на второто основание по дело T-96/19 и третата част на второто основание по всички дела, с изключение на дело T-96/19, които следва да се разгледат заедно, жалбоподателят критикува обжалваните решения по същество, доколкото апелативният състав не е спрял производствата по обжалване, въпреки че е констатирал, че това спиране е обосновано, и не е мотивирал достатъчно от правна гледна точка неспирането на производството по обжалване.

Контекст

27 Тези основания и тези части се отнасят до откъсите от обжалваните решения, в които апелативният състав посочва спирането на разглежданите производства поради различни паралелни производства, висящи пред EUIPO, въпреки че е разгледал жалбите, с които е бил сезиран.

28 Въпросните паралелни производства са, от една страна, две производства за обявяване на недействителност на по-ранните марки в черно и бяло, а именно преплетените кръгове и дисковете в черно и бяло, като втората от тези марки е взета предвид за сравнението на знаците в първите единадесет обжалвани решения, тоест във всички обжалвани решения, с изключение на обжалваното по дело T-96/19.

29 Въпросните паралелни производства включват, от друга страна, производство за регистрация на изцяло фигуративната марка „€$“, която съответства точно на фигуративния елемент на четири от дванадесетте заявени марки, а именно на заявените марки, разглеждани по дела T-84/19, T-92/19, T-96/19 и T-98/19.

30 Съответните откъси от обжалваните решения са, първо, точка 13 от първите единадесет обжалвани решения, в която апелативният състав констатира, че двете по-ранни марки в черно и бяло, считани от него за най-благоприятните за встъпилата страна по-ранни марки, са предмет на производства за обявяване на недействителност, които вече са били в напреднал стадий, преди отделът по споровете да приеме решенията, предмет на обжалване, така че „според [посочения състав] би било уместно да се спре настоящото производство до произнасянето на окончателно правнообвързващо решение в рамките на тези производства [за обявяване на недействителност]“.

31 Освен това в същите единадесет обжалвани решения въз основа на една и съща констатация апелативният състав „[е] препоръчал] спиране на [съответното] производство по възражение до произнасянето на окончателно правнообвързващо решение относно действителността [на] [по-ранните] права [на които са се основали отделът по споровете и самият апелативен състав]“ (вж. например т. 53 от обжалваното решение по дело T-84/19 или точка 56 от обжалваното решение по дело T-98/19). Той се изразява имплицитно в същия смисъл и в точка 61 от дванадесетото обжалвано решение, разглеждано по дело T-96/19.

32 Второ, в обжалваните решения по дела T-84/19, T-92/19, T-96/19 и T-98/19, които се отнасят до четирите заявени марки, чийто фигуративен елемент съответства точно на изцяло фигуративната марка „€$“, която е предмет на по-ранното производство за регистрация, посочено в точка 5 по-горе, апелативният състав приема, че „[о]кончателното решение [относно заявката за регистрация на изцяло фигуративната марка „€$“ има] най-голяма релевантност за текущата преценка [, така че апелативният състав приема] за удачно да изчака да бъде постановено окончателно и правнообвързващо решение по това [друго] дело, преди да прецени отличителния характер на фигуративния елемент [на въпросните заявени марки]“ или „че [е] удачно да вземе предвид окончателното и правнообвързващо решение [което следва да бъде постановено по това друго дело] към момента на преценката на отличителния характер на разглеждания фигуративен елемент“ (вж. съответно т. 35, 35, 39 и 38 от посочените обжалвани решения).

33 Освен това, отново в обжалваните решения по дела T-84/19, T-92/19, T-96/19 и T-98/19, „[а]пелативният състав [е] поискал да привлече вниманието на отдела по споровете върху преписка […] R 1345/2018—1, която е висяща пред първи апелативен състав“, „препоръчвайки спирането на висящото производство […] до постановяването на окончателно и правнообвързващо [решение] по това [друго дело]“ (вж. съответно т. 58, 57, 62 и 61 от посочените обжалвани решения).

34 Освен това в точки 58, 62 и 61 от обжалваните решения по дела T-84/19, T-96/19 и T-98/19 апелативният състав добавя, че „[в] светлината на това [решение] и на факта, че словният елемент [на съответната заявена марка е] слабо отличителен за част от [съответните потребители или от разглежданите стоки и услуги], [...] отделът по споровете дори би могъл да предвиди възобновяване на разглеждането [на съответните заявени марки] въз основа на абсолютни основания“.

Доводи на страните

35 С първото основание по всяко от делата жалбоподателят изтъква по същество, че след като апелативният състав е направил посочените в точки 30—33 по-горе констатации, той е трябвало да спре производствата по обжалване, тъй като в противен случай би нарушил член 71, параграф 1, буква а) от Делегиран регламент 2018/625, както и изискванията за яснота, съгласуваност и ефикасност, които са в основата на тази разпоредба, както и на принципа на добра администрация, закрепен в член 41, параграф 2 от Хартата. В противен случай посоченият състав би допуснал злоупотреба с власт. Освен това този състав пропуснал да вземе предвид интереса на страните, въпреки че бил длъжен да го направи, когато вземал решение дали е удачно евентуално спиране на производството. Жалбоподателят добавя по същество, че апелативният състав не е мотивирал окончателното си решение да не спре производството, въпреки че е счел това спиране за обосновано.

36 С третата част на второто основание по дела T-84/19, T-92/19 и T-98/19, както и с първата част на второто основание по дело T-96/19, в които дела разглежданата заявена марка съдържа фигуративен елемент, идентичен с изцяло фигуративната марка „€$“, жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение е опорочено поради противоречие в мотивите. Това противоречие се изразявало във факта, че апелативният състав последователно е приел, от една страна, че е обосновано да се изчака постановяването на окончателно решение в съответното паралелно производство относно отказа да се регистрира изцяло фигуративната марка „€$“ поради липса на отличителен характер, преди да прецени отличителния характер на идентичния фигуративен елемент на заявените марки, предмет на тези четири дела, и от друга страна, е разгледал жалбата и в този контекст е преценил отличителния характер на посочения фигуративен елемент.

37 Третата част на второто основание по другите осем дела също се основава на противоречие в мотивите. Това противоречие се състояло във факта, че апелативният състав последователно приел, от една страна, че е обосновано производството да бъде спряно поради наличието на две производства за обявяване на недействителност, в които се поставя под въпрос отличителният характер на двете по-ранни марки в черно и бяло, и от друга страна, е взел предвид една от тези две по-ранни марки, за да направи сравнение между знаците, и в този контекст е приел, че поради регистрацията ѝ на тази марка трябва да се признае минимален отличителен характер.

38 EUIPO само поддържа, че първото основание е недопустимо по две причини.

39 На първо място, това основание се отнасяло до точки от обжалваните решения, които не обвързват отдела по споровете, на който са върнати преписките по силата на член 71, параграф 2 от Регламент 2017/1001. Всъщност апелативният състав само направил препоръки до отдела по споровете относно спирането на производствата по възражение.

40 На второ място, EUIPO поддържа, че неспирането на производството пред апелативния състав не е засегнало интересите на жалбоподателя, тъй като съответните паралелни производства не можели да окажат влияние върху изхода на разглежданите производства по възражение, така че при всички случаи преписките трябвало да бъдат върнати на отдела по споровете. Всъщност, от

една страна, разглежданите възражения се основават и на други по-ранни марки, различни от по-ранните марки в черно и бяло, които са предмет на двете производства за обявяване на недействителност. От друга страна, що се отнася до третото паралелно производство, отнасящо се до регистрацията на изцяло фигуративната марка „€$“, EUIPO изтъква, че дори да се предположи, че идентичният фигуративен елемент на четирите заявени марки е лишен от отличителен характер, това не променя факта, че между конфликтните знаци съществува сходство.

41 Освен това встъпилата страна поддържа, че първото основание трябва да се отхвърли по същество, тъй като по-специално от съдебната практика относно член 71, параграф 1 от Делегиран регламент 2018/625 следва, че предвид свободата на преценка, с която разполага, апелативният състав не е длъжен да спре производството дори когато спирането е обосновано. Освен това обстоятелството, че жалбоподателят не е повторил искането си за спиране на производството пред посочения състав обяснявало защо последният не е мотивирал решението си да не спира производството с оглед на интереса на страните. Накрая, насоките на EUIPO, на които се позовава жалбоподателят, не препоръчвали спиране на производството по възражение, когато се оспорва валидността на по-ранната марка и във всеки случай не били обвързващи за този състав.

42 Що се отнася до второто основание, първата или третата част, EUIPO изтъква, че критиките на жалбоподателя произтичат от неправилен прочит на обжалваните решения и от объркване между критиката относно задължението за мотивиране и критиката относно обосноваността на мотивите, макар да приема, че в обжалваните решения по дела T-84/19, T-92/19, T-96/19 и T-98/19 причините, поради които апелативният състав е предложил спиране на производствата поради паралелното производство за регистрация на изцяло фигуративната марка „€$“, не са ясни.

43 От своя страна встъпилата страна поддържа, че няма нито липса на мотиви, нито противоречие в мотивите в различните елементи, изтъкнати от жалбоподателя, по-специално защото било в съответствие със съдебната практика да се признае минимален отличителен характер на регистрирана марка, дори регистрацията ѝ да е предмет на искане за обявяване на недействителност, поставящо под въпрос нейният отличителен характер, какъвто е случаят с по-ранната марка, взета предвид при сравнението на знаците в първите единадесет обжалвани решения.

Съображения на Общия съд

– Припомняне на правната уредба и на съдебната практика

44 Съгласно член 71, параграф 1 от Делегиран регламент 2018/625 по отношение на производствата по възражение, отмяна и обявяване на недействителност и обжалване компетентният отдел или апелативен състав може да спре производството служебно, ако спирането е уместно предвид обстоятелствата по случая, или въз основа на аргументирано искане на една от страните в производство inter partes, ако спирането е уместно предвид обстоятелствата по случая, като се вземат предвид интересите на страните и етапът на производството.

45 От съображение 17 от Делегиран регламент 2018/625 следва, че член 71, параграф 1 от този регламент цели подобряване на яснотата, последователността и ефикасността на производствата по възражение, отмяна, недействителност и обжалване. В това отношение следва да се подчертае, че ако по-ранната марка, изтъкната в подкрепа на възражение, загуби своята действителност в хода на производството, това възражение става безпредметно (вж. в този смисъл решения от 25 ноември 2014 г., Royalton Overseas/СХВП — S.C. Romarose Invest

(KAISERHOFF), T-556/12, непубликувано, EU:T:2014:985, т. 40 и цитираната съдебна практика и от 14 февруари 2019 г., Beko/EUIPO — Acer (ALTUS), T-162/18, непубликувано, EU:T:2019:87, т. 42 и цитираната съдебна практика).

46 Освен това от текста на член 71, параграф 1 от Делегиран регламент 2018/625 следва, че апелативният състав има широко право на преценка, когато решава дали да спре висящото производство, тъй като спирането остава възможност за този състав (вж. в този смисъл решение от 20 септември 2017 г., Jordi Nogues/EUIPO — Grupo Osborne (BADTORO), T-386/15, EU:T:2017:632, т. 21 и цитираната съдебна практика).

47 При все това обстоятелството, че апелативният състав разполага с широко право на преценка, когато решава дали да спре висящото пред него производство, не освобождава преценката му от контрола на съда на Европейския съюз. Това обстоятелство обаче ограничава посочения контрол по същество до контрол за липсата на явна грешка в преценка или на злоупотреба с власт (вж. решение от 20 септември 2017 г., „BADTORO“, T-386/15, EU:T:2017:632, т. 22 и цитираната съдебна практика).

48 Така наличието на паралелно производство, изходът от което може да има отражение върху производството по обжалване, не означава, че производството по обжалване се спира автоматично и следователно само по себе си не е достатъчно, за да се квалифицира като явна грешка обстоятелството, че апелативният състав не е спрял производството (вж. в този смисъл решение от 25 ноември 2014 г., „KAISERHOFF“, T-556/12, непубликувано, EU:T:2014:985, т. 33).

49 Всъщност, на първо място, спиране на производството би било лишено от интерес, ако при анализа се окаже, че изходът на паралелното производство не би имал отражение върху изхода от възражението, какъвто би бил случаят, ако последното би следвало да бъде уважено въз основа на друго неоспорвано по-ранно право (вж. в този смисъл решение от 20 септември 2017 г., „BADTORO“, T-386/15, EU:T:2017:632, т. 17) или напротив, ако възражението при всички случаи би следвало да се отхвърли, например при липсата на сходство между конфликтните знаци, подобно на това, което отделът по споровете е констатирал в решенията, които в конкретния случай са били отнесени до апелативния състав, след като е приел, че конфликтните марки не са сходни.

50 На второ място, в производствата inter partes апелативният състав трябва да вземе предвид интереса на всяка от страните при упражняване на правото си на преценка относно спирането на производството, като решението да спре или не производството трябва да бъде резултат от претегляне на съответните интереси. Така, дори при наличието на паралелно производство апелативният състав може да приеме, че претегляне на наличните интереси налага при всички случаи да не се спира производството по обжалване (вж. в този смисъл решение от 25 ноември 2014 г., „KAISERHOFF“, T-556/12, непубликувано, EU:T:2014:985, т. 33 и 34).

51 В тази връзка е постановено, че при претеглянето на наличните интереси апелативният състав трябва по-конкретно да извърши преценка prima facie на вероятностите потенциално релевантно паралелно производство да доведе до решение, което да има отражение върху производството по обжалване (вж. в този смисъл решения от 17 февруари 2017 г., Unilever/EUIPO — Technopharma (Fair & Lovely), T-811/14, непубликувано, EU:T:2017:98, т. 67 и цитираната съдебна практика и от 14 февруари 2019 г., „ALTUS“, T-162/18, непубликувано, EU:T:2019:87, т. 44 и цитираната съдебна практика) и че ако тази преценка завърши с констатацията за слабост на посочените вероятности, претеглянето на интересите клони в полза на законния интерес на подалата възражението страна да получи решение по възражението (вж. в този смисъл решение от 21 октомври 2015 г., Petco Animal Supplies Stores/СХВП — Gutiérrez Ariza (PETCO), T-664/13, EU:T:2015:791, т. 35).

52 При все това в случай на несигурност относно изхода от паралелно производство, в което се оспорва по-ранната марка, на която е направено позоваване в подкрепа на възражение, продължаването на производството по възражение, без да се изчака резултатът от паралелното производство, по принцип не носи никакво предимство за притежателя на по-ранната марка, тъй като дори производството по възражение да доведе до отхвърляне на заявката за регистрация на по-късната марка, няма никаква пречка за повторното подаване на същата заявка след обявяване на недействителността на по-ранната марка (вж. в този смисъл решение от 25 ноември 2014 г., „KAISERHOFF“, T-556/12, непубликувано, EU:T:2014:985, т. 41 и 50 и цитираната съдебна практика).

53 Освен това в рамките на контрола, упражняван от съда на Съюза върху решенията на апелативния състав относно евентуално спиране на производството, следва да се провери по-конкретно дали елементите, които апелативният състав е взел предвид, са му позволявали да заключи, без да допусне явна грешка в преценката, че не е следвало или евентуално, че е следвало да спре производството пред него (вж. в този смисъл решение от 12 ноември 2015 г., Société des produits Nestlé/СХВП — Terapia (ALETE), T-544/14, непубликувано, EU:T:2015:842, т. 28).

54 В това отношение апелативният състав допуска явна грешка в преценката по-конкретно когато основава своето заключение относно претеглянето на наличните интереси на погрешен юридически анализ на фактите или върху несъществуващи факти, или като не взема предвид всички релевантни елементи, характеризиращи положението на страните (вж. в този смисъл решение от 14 февруари 2019 г., ALTUS, T-162/18, непубликувано, EU:T:2019:87, т. 41, 44, 47, 49 и 57 и цитираната съдебна практика; вж. също по аналогия решение от 26 септември 2013 г., Centrotherm Systemtechnik/СХВП и centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, т. 108, 110 и 116).

55 Освен това следва да се отбележи, че съгласно постоянната съдебна практика въпросът за спиране на производството пред апелативния състав трябва да се разгледа преди да се провери дали съществува вероятност от объркване (вж. решение от 8 септември 2017 г., Aldi/EUIPO — Rouard (GOURMET), T-572/15, непубликувано, EU:T:2017:591, т. 24 и цитираната съдебна практика).

56 Всъщност целта на решението за спиране на производство по обжалване на решение на отдела по споровете е да се избегне произнасяне по възражение, по-специално когато валидността на по-ранна марка, от която зависи основателността на възражението, се счита за сериозно застрашена, така че да може да се изведат последиците от окончателното решение относно валидността на тази марка в рамките на анализа на основателността на всички доводи, изтъкнати срещу решението на отдела по споровете (вж. в този смисъл решение от 21 октомври 2015 г., „PETCO“, T-664/13, EU:T:2015:791, т. 29). Тези съображения могат да се свържат с целта за яснота, съгласуваност и ефикасност на производствата, посочена в съображение 17 от Делегиран регламент 2018/625.

57 Освен това следва да се напомни, че когато инстанция на Съюза разполага с право на преценка, спазването на предоставените от правния ред на Съюза гаранции в административните производства е от още по-голямо значение. Сред тези гаранции е по-специално задължението на компетентната институция да разгледа внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства по случая, и задължението да изложи пълни мотиви в решението си. Всъщност само по този начин съдът на Съюза може да провери дали са налице фактическите и правните обстоятелства, от които зависи упражняването на правото на преценка (решение от 21 ноември 1991 г., Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, т. 14).

– Преценка в разглеждания случай

58 Безспорно е, че в обжалваните решения апелативният състав е взел предвид наличието на три паралелни производства във връзка с въпроса дали спирането на производствата по обжалване е обосновано. Става въпрос, от една страна, за две производства за обявяване на недействителност на по-ранните марки в черно и бяло, и от друга страна, за производството относно отказа за регистрация на изцяло фигуративната марка „€$“. В тези три производства е поставен под въпрос отличителният характер на засегнатите марки.

59 Що се отнася до двете паралелни производства за обявяване на недействителност на по-ранните марки в черно и бяло, в самото начало в първите единадесет обжалвани решения апелативният състав констатира, че посочените производства „вече са се намирали в напреднал стадий, преди да бъде постановено решението [на отдела по споровете]“ и че „[с]ледователно […] е удачно настоящото производство ще бъде спряно до постановяването на окончателно и правнообвързващо решение в рамките на тези производства“ (вж. например т. 13 от обжалваните решения по дела T-84/19 и T-98/19).

60 Въпреки това апелативният състав разглежда жалбите и приема, че „[п]ри всички случаи всеки знак, регистриран като марка на Европейския съюз, притежава определена степен на отличителен характер“ и продължава като посочва, че „[в]следствие на това [той счита], до този момент, че [по-ранната марка, изобразяваща два диска в черно и бяло притежава] определена степен на отличителен характер“ (вж. например т. 37 от обжалваното решение по дело T-84/19 или т. 40 от обжалваното решение по дело T-98/19).

61 За сметка на това в точка 25 от дванадесетото обжалвано решение, разглеждано по дело T-96/19, апелативният състав констатира, че по-ранната марка, изобразяваща два диска в черно и бяло, „изглежда е [тази], която има най-много общи черти с [съответната заявена] марка“, но „като се има предвид, че това по-ранно право е […] предмет на производство за обявяване на недействителност“, той решава да разгледа жалбата въз основа на друга по-ранна марка.

62 Освен това, както следва от точка 31 по-горе, във всички обжалвани решения, включително разглежданото по дело T-96/19, апелативният състав е препоръчал на отдела по споровете да спре производството по възражение, докато не бъде постановено окончателно решение относно валидността на по-ранните марки в черно и бяло.

63 Що се отнася до паралелното производство за регистрация на изцяло фигуративната марка „€$“ в обжалваните решения по дела T-84/19, T-92/19, T-96/19 и T-98/19 апелативният състав приема, че „[о]кончателното решение в [това паралелно производство е] от най-голямо значение за настоящата преценка“, а именно преценката на отличителния характер на фигуративния елемент на съответните заявени марки в рамките на сравнението на знаците, и че „[с]ледователно, [той] счита, че е уместно да се изчака в това [паралелно производство] да бъде постановено окончателно и правнообвързващо решение преди да прецени отличителния характер на разглеждания фигуративен елемент“ (вж. например т. 35 от обжалваното решение по дело T-84/19 или т. 38 от обжалваното решение по дело T-98/19).

64 При все това апелативният състав разглежда подадените до него жалби и приема, че във фигуративния елемент на заявените марки, разглеждани по дела T-84/19, T-92/19, T-96/19 и T-98/19, елементите „€“ и „$“ не са отличителни, а дисковете в черно и бяло са едва слабо отличителни (вж. например т. 33 и 34 от обжалваното решение по дело T-84/19 или т. 36 и 37 от обжалваното решение по дело T-98/19).

65 Освен това и в обжалваните решения по дела T-84/19, T-92/19, T-96/19 и T-98/19 апелативният състав препоръчва на отдела по споровете да спре производството по възражение до произнасянето на окончателно решение в съответното паралелно производство.

66 Най-напред следва да се констатира, че противно на твърденията на EUIPO в първото възражение за недопустимост по първото основание, то се отнася не до това, че апелативният състав е препоръчал на отдела по споровете, на който са върнати преписките, да спре производствата по възражение, а до факта, че апелативният състав не е спрял производствата по обжалване.

67 В това отношение обаче е безспорно, че след като е изложил причините за спиране на производствата по обжалване, апелативният състав мълчаливо е решил да не ги спира, доколкото е разгледал основателността на жалбите, с които е бил сезиран, и е уважил тези жалби, връщайки след това преписките на отдела по споровете.

68 Следователно това възражение за недопустимост трябва да се отхвърли като произтичащо от неточен прочит на първото основание.

69 По същество член 71, параграф 1 от Делегиран регламент 2018/625 предоставя на апелативния състав правомощието да разглежда и да преценява, дори по собствена инициатива, дали обстоятелствата в конкретния случай обосновават спиране на производството по обжалване. От обжалваните решения следва, че посоченият състав е упражнил това правомощие във всяко от обжалваните решения.

70 Всъщност, от една страна, апелативният състав приема, че е оправдано производствата по обжалване в обжалваните решения по всички дела, с изключение на разглежданото по дело T-96/19, да бъдат спрени поради производствата за обявяване на недействителност на по-ранните марки в черно и бяло. От друга страна, в обжалваните решения по дела T-84/19, T-92/19, T-96/19 и T-98/19, той приема, че е оправдано да се изчака вземането на решение в производството по регистрация на изцяло фигуративната марка „€$“, преди да пристъпи към преценката, която има задачата да направи (вж. например т. 13 и 35 от обжалваното решение по дело T-84/19).

71 Тези съображения обаче съответстват на преценката, която съгласно член 71, параграф 1 от Делегиран регламент 2018/625 обуславя спирането на производството. Освен това тези съображения непременно предполагат, че съществуват значителни вероятности взетите предвид паралелни производства да доведат до решения, които биха се отразили на производствата по обжалване, и че претеглянето на наличните интереси е в полза на жалбоподателя.

72 Въпреки това апелативният състав разглежда жалбите, без обаче да мотивира окончателното си решение да не спира производствата, което, напротив, предполага, че претеглянето на наличните интереси трябва да клони в полза на встъпилата страна. Освен това фактът, че апелативният състав в крайна сметка препоръчва на отдела по споровете да спре производствата по възражение предполага, че според посочения състав претеглянето на наличните интереси би наклонило отново в полза на жалбоподателя веднага след приключването на производствата по обжалване.

73 Следва обаче да се припомни, че съгласно посочената в точка 57 по-горе съдебна практика зачитането на правото на заинтересованите лица да получат мотивирано в достатъчна степен решение, което ги засяга, е особено важно, когато това решение произтича от широко право на преценка, какъвто е случаят с решение на апелативния състав относно евентуалното спиране на производството пред него.

74 В тази връзка вече е постановено, че общи и категорични твърдения не позволяват в никакъв случай да се приеме, че апелативният състав е упражнил ефективно предоставеното му широко право на преценка (вж. в този смисъл решение от 26 септември 2013 г., Centrotherm Systemtechnik/СХВП и centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, т. 110). По аргумент за по-силното основание това важи и когато не са изложени никакви мотиви по

отношение на ключовата преценка в конкретната област вследствие на претеглянето на наличните интереси, още повече ако, както е в настоящите дела, решение на апелативния състав съдържа двузначни съображения относно самата тази преценка.

75 Следва също така да се уточни, че дори да се допусне, че няма да бъде предвид факта, че апелативният състав изрично е посочил, че счита за уместно да спре „настоящото производство“ (точка 13 от първите единадесет решения) или още, че окончателното решение по заявката за регистрация на изцяло фигуративната марка „€$“ има най-голяма релевантност „за текущата преценка“ (т. 35, 35, 39 и 38 от обжалваните решения, съответно по дела T-84/19, T-92/19, T-96/19 и T-98/19), и че посоченият състав се е ограничил да препоръча на отдела по споровете да спре производствата по възражение, след като е счел, че като цяло спирането на производствата е обосновано, налага се констатацията, че подобен подход, целящ отложено прилагане на член 71, параграф 1 от Делегиран регламент 2018/625, е неправилен.

76 Всъщност от припомнената в точки 55 и 56 по-горе съдебна практика относно предварителния характер на разглеждането на въпроса за спирането на производството по обжалване следва, че ако това спиране е обосновано, то трябва да позволи да се вземе предвид отражението на очакваното в паралелно производство решение върху основателността на всички доводи, изтъкнати срещу решението на отдела по споровете. Следователно, ако апелативният състав счете, че спирането на производството е обосновано, той няма друга възможност, освен да постанови това спиране и следователно не може да разгледа, макар и частично, жалбата. Следователно по настоящите дела, след като е приел, че спирането на производствата е обосновано, посоченият състав не е можел да се произнесе по жалбите и поради това не е бил в състояние да направи каквато и да било препоръка към отдела по споровете, тъй като всяко връщане на преписките на този отдел предполага разглеждане на жалбите и следователно произтича от грешка при прилагане на правото.

77 Повдигнатите от EUIPO възражения за недопустимост, свързани с липсата на правен интерес на жалбоподателя, не могат да поставят под въпрос тези съображения.

78 Всъщност, що се отнася, първо, до твърдението, че изходът от производството относно регистрацията на изцяло фигуративната марка „€$“ е без значение за извода на апелативния състав относно сравнението на знаците в обжалваните решения по дела T-84/19, T-92/19, T-96/19 и T-98/19, тъй като апелативният състав е можел да стигне до същия извод дори ако фигуративният елемент на съответните заявени марки е лишен от отличителен характер, следва да се констатира, че подобна преценка не се съдържа в посочените обжалвани решения. Напротив, в тях апелативният състав приема, че преценката на отличителния характер на този фигуративен елемент, която произтичала непряко от окончателното решение, което предстои да бъде постановено в посоченото паралелно производство, е от най-голяма релевантност за текущата преценка, а именно преценката относно сравнението на конфликтните знаци.

79 В тази връзка следва да се припомни, че EUIPO не може да подкрепи обжалвано пред Общия съд решение с доказателства, които не са били взети предвид в него (вж. решение от 8 септември 2017 г., „GOURMET“, T-572/15, непубликувано, EU:T:2017:591, т. 36 и цитираната съдебна практика). Това е особено вярно, що се отнася до преценките, за които апелативният състав разполага с широки правомощия.

80 Второ, що се отнася до факта, че разглежданите възражения се основават на други по-ранни марки, различни от двете марки, които са предмет на паралелни производства за обявяване на недействителност, налага се изводът, че по съображения за процесуална икономия апелативният състав е направил сравнение между конфликтните знаци, като е взел предвид само едната от тези две марки във всички обжалвани решения, с изключение на разглежданата по дело T-96/19, в което е направил това сравнение единствено въз основа на друга по-ранна марка.

81 Следователно по всички дела, с изключение на дело T-96/19, обстоятелството, че възражението се основава и на други по-ранни марки, различни от взетите предвид изключително от апелативния състав, не може да докаже липсата на конкретни последици на допуснатата от апелативния състав грешка, като не е спрял съответните производства (вж. в този смисъл решение от 20 септември 2017 г., „BADTORO“, T-386/15, EU:T:2017:632, т. 32).

82 Що се отнася до дванадесетото обжалвано решение, разглеждано по дело T-96/19, фактът, че в това решение сравнението на знаците е било извършено въз основа на по-ранна марка, различна от двете по-ранни марки, които са предмет на производство за обявяване на недействителност, все пак не означава, че допуснатата от апелативния състав грешка, що се отнася до липсата на спиране на съответното производство по това дело, няма конкретни последици. Всъщност в точка 78 по-горе бе установено, че от собствените съображения на този състав в посоченото решение следва, че другото паралелно производство относно регистрацията на изцяло фигуративната марка „€$“ може да има отражение върху неговата преценка. Освен това, както е видно от точка 31 по-горе, в това обжалвано решение този апелативен състав приема също, че макар за сравнението на знаците да е взел предвид по-ранна марка, различна от тези, предмет на паралелните производства за обявяване на недействителност, въпреки това е било уместно производството по възражение да бъде спряно до постановяването на правнообвързващо окончателно решение относно валидността на по-ранните марки, оспорвани в производствата за обявяване на недействителност.

83 От всички гореизложени съображения следва, че първото основание и според случая първата или третата част на второто основание по всяко дело са основателни.

По другите части на второто основание, както и по третото и четвъртото основание по всяко дело

84 Тъй като разглеждането на въпроса за спирането на производствата предхожда въпроса за наличието на вероятност от объркване, обжалваните решения следва да бъдат отменени, без да е необходимо да се разглеждат останалите основания или части.

По съдебните разноски

85 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

86 Съгласно член 138, параграф 3 от Процедурния правилник Общият съд може да реши встъпила страна, различна от посочените в параграфи 1 и 2 от същия член, да понесе направените от нея съдебни разноски.

87 Жалбоподателят е поискал EUIPO и встъпилата страна да бъдат осъдени да понесат направените от тях съдебни разноски, както и направените от него съдебни разноски, включително тези в производството пред EUIPO.

88 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 190, параграф 2 от Процедурния правилник необходимите разходи, направени от страните за целите на производството пред апелативния състав, се считат за подлежащи на възстановяване съдебни разноски. Това обаче не се отнася за разходите, направени за целите на производството пред отдела по споровете. Следователно исканията на жалбоподателя не могат да бъдат уважени в частта им относно разходите, свързани с производството пред отдела по споровете.

89 Следователно, тъй като EUIPO е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да понесе направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от жалбоподателя за целите на производството пред Общия съд, както е поискал последният.

90 При обстоятелствата по настоящия спор следва да се постанови, че встъпилата страна понася направените от нея съдебни разноски в производството пред Общия съд.

91 Що се отнася до искането EUIPO и встъпилата страна да бъдат осъдени да заплатят разходите в производството пред апелативния състав, последният следва да се произнесе, с оглед на настоящото решение, по разходите, свързани с това производство.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

1) Съединява дела T-84/19 и T-88/19—T-98/19 за целите на съдебното решение.

2) Отменя решенията на втори апелативен състав на Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 7 декември 2018 г. (преписки R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 и R 1064/2018-2).

3) EUIPO понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Cinkciarz.pl sp. z o.o., направени в рамките на производството пред Общия съд.

4) MasterCard International, Inc. понася направените от него съдебни разноски в производството пред Общия съд.

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 28 май 2020 година.

Подписи